

Gelukkig hoef ik in dit select gezelschap het bestaan van God niet te bewijzen, want wij geloven in God. Op het hoogfeest van de Heilige Drie-eenheid is het wel goed om ons even te bezinnen in welke God wij geloven. Is ons geloof in God nog steeds bijbels, geloven wij in de God van Jezus? Want er zijn evenveel godsbeelden als mensen op aarde. Elk van ons heeft zijn of haar ideeën en voorstellingen van het goddelijke. Elk godsbeeld is natuurlijk maar een beeld, en kan niet ten volle onder woorden brengen wie God dan wel is. Als gelovigen binnen een monotheïstische godsvisie belijden wij dat er één God is en dat er drie personen binnen dat goddelijke zijn, een eenheid in veelvoud; Vader, Zoon en Geest... Zij zijn als de drie vlammen op een kaars met drie wieken die samen hetzelfde licht verspreiden en die gevoed worden door éénzelfde brandstof...

Eenheid in veelvoud, God is liefde, God is 1, en toch is God ook relatie en dat veronderstelt verschillende personen, Vader en Zoon en de wisselwerking tussen beiden is de Heilige Geest...

In de moslimwereld kent men een mooi gebedsritueel:
met een Zubha of gebedskrans mediteert men er
over de namen van Allah,
het zijn er 99, de Wazifa's, de schone namen van Allah.

Ik zal ze niet allen opsommen, maar toch enkele...

De Barmhartige, de Meest Genadevolle, de Heilige, de Schepper,
de Alwetende, de Alziende, de Subtiele, de Liefhebbende,
de Waarheid, de Hersteller, het Licht, de Geduldige...

Waarom zijn het er geen honderd?

De moslims geloven dat de honderdste naam,
de enige echte naam van Allah is,
geen sterveling kan die uitspreken...

In Exodus 3:13b-14 NBV21 lezen we

in het gesprek tussen Mozes en God bij de brandende doornstruik:

'Stel dat ik naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg
dat de God van hun voorouders mij gestuurd heeft, en ze vragen:
"Wat is de naam van die God?" Wat moet ik dan zeggen?'

Toen antwoordde God hem: 'Ik ben die er zijn zal.

Zeg daarom tegen de Israëlieten:

"IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toe gestuurd."

Doorheen de bijbelse geschiedenis

werden ontelbare namen aan God gegeven,
want het goddelijke is telkens anders ervaren.

Door Jezus werd God vader

en Jezus beloofde zijn leerlingen de Heilige Geest...

God ontsnapt telkens weer aan elk woord of beeld,
wij blijven onhandig spreken in woorden over God...

Ik eindig met de woorden van Toon Tellegen:

“Het zijn mooie woorden. Wij hebben ze aan alle kanten bekeken.

We hebben ze ook aangekleed en laten dansen.

Ze konden er niets van. Ze traptten op elkaars tenen,
klemden zich aan elkaar vast en vielen om.

We moesten ze ophijsen - ze konden zelf niet overeind komen.

We hebben ze in een luie stoel gezet. Ze slapen nu. Ze snurken.

Als ze wakker worden zien we wel weer verder.

Áls ze wakker worden.

Wat ons rest zijn onrust, verlangen en onhandigheid,
die drie en van die drie onhandigheid het meest.”